

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 254/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. S., L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Okresného súdu Lučenec sp. zn. 7 C 236/2002 zo 4. marca 2005, sp. zn. 5 C 100/2002 z 12. decembra 2002, sp. zn. 14 Er 274/06 zo 7. apríla 2006, ako aj sp. zn. 13 C 136/2006 z 1. februára 2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2008 doručená sťažnosť Ing. P. S., L. (ďalej len „sťažovateľ“), označená ako „*Sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR na právoplatné súdne rozhodnutia Okresného súdu v Lučenci sp. zn.: 7 C 236/02, 5 C 100/02, 13 E 328/05 + 14 Er 274/06, 13 C 136/2006, ktorými boli porušené práva na spravodlivé súdne konanie zaručené Ústavou SR v Hlave II.*“.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutiami Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v štyroch súdnych konaniach vedených pod sp. zn. 7 C 236/02, sp. zn. 5 C 100/02, sp. zn. 14 Er 274/06 a sp. zn. 13 C 136/2006.

Podľa tvrdenia sťažovateľa v právnej veci o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedenej pod sp. zn. 7 C 236/2002 mu boli okresným súdom upreté tieto práva:

„- právo nahliadať do spisu! Od podania odvolania proti rozsudku sudcu S. zo dňa 4. 3. 2005, navrhovateľ nemal žiadne informácie o právnom stave veci. Vyše 1,5 roka nebol na OS v Lučenci prístupný súdny spis, až v decembri r. 2007. Čo sa týka doručovania písomností, navrhovateľ musel podať trestné oznámenie vo veci doručovania, lebo avízo pošty o uložení zásielky bolo doručené už po 5 dňovej doručovacej lehote, čo znamená, že zásielka už bola vrátená...

- právo navrhnovať dôkazy! Sudca stanovil cenu nehnuteľnosti vlastným odhadom na 2,1 mil. Sk bez znaleckého posudku a taktiež aj osobného auta. Obe veci sudca ani nikdy nevidel a navrhovateľov návrh na znalecký posudok ignoroval! Sudca stanovil cenu vlastným odhadom, od ktorého sa odvíjali súd. poplatky aj odmena právneho zástupcu navrhovateľky JUDr. M., ktorá činila cca 200.000,- Sk...

- právo rozšíriť vec o ďalšie návrhy. Navrhovateľ sa domáhal vylúčenia rozhodovania o nehnuteľnosti nakoľko nešlo o majetkové vyrovnanie, ale iba o zmenu formy vlastníctva z bezpodielového na podielové vlastníctvo. Taktiež sudca odmietol rozšíriť návrh o záväzok zo súdneho rozhodnutia 5 C 100/02, ktorý vznikol počas trvania manželstva. Vo veci 5 C 100/02 konal tiež sudca S..“

Sťažovateľ ďalej namietal, že v právnej veci vedenej pod sp. zn. 5 C 100/2002 «okresný súd... prekročil svoje kompetencie, keď:

- vo veci konali súčasne naraz dvaja sudcovia, nezávisle od seba. Sudca S. konal vo veci dovolania (vid'. výzva na doplnenie dovolania zo 6. 5. 2004), sudca R. správoplatnil rozsudok a vystavil exekučné poverenie (z 15. 5. 2004). Od začiatku konania vo veci konal sudca S. Porušenie Ústavy SR Hl. 2 čl. 48 ods. 1 jasne zaručuje, cit.: „Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“...
- súd nekonal vo veci exekučných námietok, najmä keď došlo k porušeniu exekučného poriadku zo strany exekútora J., pri vydaní dvoch exekučných príkazov na jedno merito veci, pred rozhodnutím súdu o námietkach.
- súd rozhodol o námietkach zároveň s vylúčením exekútora. Námietky boli zamietnuté preto, že smerovali proti nezákonnej exekúcii a vylúčením exekútora padli dôvody na vyhovenie námietkam. Vylúčením exekútora sa odstránila nezákonnosť exekúcie bez toho, aby nezákonnosť bola súdom nejakým spôsobom zohľadnená.
- súdu neprekážalo, že odvolaný exekútor J. naďalej (cca 3 mes.) pokračoval v exekúcii, a tiež že poveril ďalšieho exekútora K. V dôsledku uvedeného, exekúcia v jednom merite veci bola vykonávaná dvoma exekútormi súčasne.
- súd zamietol námietky navrhovateľa proti pokračujúcej exekúcii a opätovne vyrubil poplatok za exekučné námietky, čiže navrhovateľ zaplatil za jednu exekučnú vec 4 poplatky za podanie námietok.
- súd vydal na navrhovateľa Trestný rozkaz sp. zn. 4 T 177/2004 zo dňa 29. 6. 2005. TR bol vydaný na základe podnetu exekútora J. za poškodenie dobrého mena. Meritom trestného oznámenia je navrhovateľov Návrh na odškodnenie za nezákonnú exekúciu zo dňa 9. 7. 2004, ktorú podal navrhovateľ na Min. sprav. SR v ktorej bolo zahrnuté aj ospravedlnenie. Hlavným svedkom je sudca R. Táto trestná vec nie je právopl. ukončená, momentálne je vedená na OS vo Veľkom Krtíši pod č. k. 8T 12/06.».

V ďalšom konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 274/06, ktorého predmetom bolo vymáhanie blokovej pokuty za nedodržanie rýchlosti, sťažovateľ uviedol, že

„- v tom istom merite, ktoré bolo predmetom 13 E 328/05 bolo sudcom R. opätovne vydané rozhodnutie už s označením 14 Er 274/06 zo dňa 7. 4. 2006. Proti rozhodnutiu bola podaná exekučná námietka z dôvodu, že vo veci je právoplatné súdne rozhodnutie. Sudca R. ju odmietol s odôvodnením, že 3-ročná lehota na uplatnenie nároku ešte neuplynula. Okrem

uvedeného sudca R. vyrubil pokutu 10.000,- Sk za to, že v námietke bolo uvedené, že onanuje na povinnom, keď opätovne konal...

- KS štátna pokladnica Bratislava hlavne touto vecou zablokoval osobný účet navrhovateľa tak, že mu neostali finančné prostriedky ani na základné existenčné veci, nákup potravín atď. Ide o účet v T. pobočka Lučenec č. ú. ... Vplyvom uvedeného, navrhovateľ musel opustiť SR a zamestnať sa v zahraničí. “.

Vo veci neodôvodneného odpojenia mobilu sťažovateľa od operátora GSM rozhodnutej okresným súdom rozsudkom sp. zn. 13 C 136/2006 z 1. februára 2007 sťažovateľ namieta, že

«- vec bola pridelená sudcovi, ktorý sám požiadal o vylúčenie, pretože sa cítil zaujatý. Jeho návrh KS v B. Bystrici zamietol. Navrhovateľ s ním vedie spor resp. so SR pre nesprávny úradný postup vedený na OS v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 5 C/227/2006...

- pri posudzovaní merita sporu sudca neodôvodnene odobral odporcovi právo na odstúpenie od zmluvy resp. nerešpektoval jeho písomné odstúpenie od zmluvy A0986017 zo dňa 6. 7. 2004, preukázané aj potvrdením o doručení...

- sudca uznal žalobcovi pohľadávku z 24. 8. 2004 až po tomto odstúpení od zmluvy na vykonštruovanú čiastku 374,50,- Sk, ktorú nazval „faktúrou“! Navyše táto „faktúra“ nie je prvotný účtovný doklad, ale iba položkovitý „výpis z počítača“, na ktorý nebol predložený dôkaz o jeho doručení odporcovi. Sudca pri vynesení rozsudku na margo doručenia tejto „faktúry“ tvrdil, že potvrdenie doručenia bolo realizované výpisom SMS-siek. V odôvodnení rozsudku uvedené tvrdenie sa už nenachádza.».

Sťažovateľ okrem iného poukázal na tú skutočnosť, že najväčším problémom v označených súdnych konaniach bolo doručovanie písomností okresným súdom, keď *„všetky kľúčové rozhodnutia... neprevzal, a všetky boli správoplatnené bez možnosti využitia opravného prostriedku“.*

V tejto súvislosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Ústavný súd SR ruší právoplatný Rozsudok Okresného súdu Lučenec vo veci 7 C 236/02 zo dňa 4. 3. 2005 a prikazuje prvostupňovému súdu jej opätovné prerokovanie. Sudcu S. vylučuje z prejednávania veci.

Ústavný súd SR ruší právoplatný Rozsudok Okresného súdu Lučenec vo veci 5 C 100/02 zo dňa 12. 12. 2002 a prikazuje prvostupňovému súdu jej opätovné prerokovanie. Samosudcov S. a R. vylučuje z prejednávania veci.

Ústavný súd SR ruší Platobný rozkaz Okresného súdu v Lučenci vo veci 14 Er 274/06 zo dňa 7. 4. 2006 v celom rozsahu a ďalšie konanie vo veci zastavuje. Súd priznáva navrhovateľovi majetkovú a nemajetkovú ujmu vo výške 100.000,- Sk za exekúciu konaní úmyselným porušením zákona a práv navrhovateľa.

Ústavný súd SR ruší Rozsudok Okresného súdu v Lučenci vo veci 13C 136/2006 zo dňa 1. 2. 2007 a prikazuje prvostupňovému súdu jej opätovné prerokovanie. Sudcu Š. vylučuje z prejednávania veci.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie v jeho veci pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej predmetom je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom v petite sťažnosti sťažovateľ za porušovateľa označil okresný súd a jeho rozhodnutia sp. zn. 7 C 236/2002 zo 4. marca 2005, sp. zn. 5 C 100/2002 z 12. decembra 2002, sp. zn. 14 Er 274/06 zo 7. apríla 2006 a sp. zn. 13 C 136/2006 z 1. februára 2007.

Pri posúdení sťažnosti vychádzal ústavný súd z § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný návrhom. Viazanosť návrhom platí zvlášť pre petit, čo znamená, že ústavný súd rozhoduje o porušení práv a slobôd v rozsahu, ako ho vymedzí sťažovateľ v návrhu na rozhodnutie ústavného súdu.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že ochrana základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je poskytovaná proti konkrétne vymedzeným porušovateľom označených práv a slobôd, ktorí majú právomoc (kompetenciu) konať a rozhodovať o otázkach spojených so základnými právami a slobodami v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy. Je na sťažovateľovi, aby uviedol konkrétny orgán verejnej moci, ktorý je v jeho veci oprávnený a povinný chrániť základné práva a slobody v rozsahu vymedzenom konkrétnymi všeobecnými záväznými právnymi predpismi, predovšetkým zákonmi a jeho úkony, ktoré namieta (§ 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ v návrhu na rozhodnutie ústavného súdu v súvislosti s porušením označených základných práv namietal postup a presne označené rozhodnutia okresného súdu. Žiadal ich zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vzhľadom na viazanosť návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone - čo nie je tento prípad), aj pokiaľ ide o označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili základné práva alebo slobody, ústavný súd ďalej preskúmaval a rozhodoval o sťažnosti len v tom rozsahu, v ktorom sťažovateľ namietal postup a rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 7 C 236/2002 zo 4. marca 2005, sp. zn. 5 C 100/2002 z 12. decembra 2002, sp. zn. 14 Er 274/06 zo 7. apríla 2006 a sp. zn. 13 C 136/2006 z 1. februára 2007.

Ústavný súd z vyžiadaných na vec sa vzťahujúcich súdnych spisov okresného súdu zistil:

1. V konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 236/2002 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na návrh navrhovateľky Z. S., L., proti sťažovateľovi ako odporcovi okresný súd rozhodol rozsudkom zo 4. marca 2005. Písomné vyhotovenie rozsudku sťažovateľ prevzal osobne 22. apríla 2005. Napriek výzve okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku za podané odvolanie, sťažovateľovi doručenej 14. júla 2005, sťažovateľ súdny poplatok neuhradil, preto okresný súd uznesením sp. zn. 7 C 236/2002 z 28. júla 2005 v spojení s opravným uznesením z 5. septembra 2005 konanie o odvolaní zastavil. Uznesenie z 28. júla 2005 bolo sťažovateľovi doručené do vlastných rúk 16. augusta 2005 a opravné uznesenie 27. januára 2006. Napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 7 C 236/2002 zo 4. marca 2005 nadobudol právoplatnosť 13. februára 2006.

2. V konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 100/2002 okresný súd rozsudkom z 12. decembra 2002 zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalobcovi J. S., U., sumu 60 000 Sk s príslušenstvom a trovami konania. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) na pojednávaní konanom 3. marca 2004 za osobnej účasti sťažovateľa tak, že napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil. Písomné vyhotovenie rozsudku krajského súdu sťažovateľ osobne prevzal 16. apríla 2004. Rozsudok okresného súdu sp. zn. 5 C 100/2002 z 12. decembra 2002 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 15 Co 301/2003 z 3. marca 2004 nadobudol právoplatnosť 16. apríla 2004. Sťažovateľ

podal dovolanie proti právoplatnému rozsudku krajského súdu (15. apríla 2004). Napriek výzve okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie, doručenej sťažovateľovi 10. mája 2004 sťažovateľ poplatkovú povinnosť nesplnil, preto okresný súd uznesením z 20. septembra 2004 dovolacie konanie zastavil. O odvolaní sťažovateľa proti predmetnému uzneseniu rozhodol odvolací krajský súd uznesením sp. zn. 15 Co 341/2004 z 28. októbra 2004 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 23. novembra 2004. Uznesenie okresného súdu o zastavení dovolacieho konania v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 15 Co 341/2004 z 28. októbra 2004 nadobudlo právoplatnosť 23. novembra 2004.

3. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 14 Er 274/2006 o vymoženie pohľadávky oprávneného Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Nitre proti sťažovateľovi v sume 500 Sk s príslušenstvom okresný súd poverením č. 5606 035314 zo 7. apríla 2006 poveril súdneho exekútora JUDr. J. H., Exekútorský úrad, N., vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu Policajného zboru Nitra z 10. septembra 2003. Proti upovedomeniu súdneho exekútora o začatí exekúcie sp. zn. EX 570/2006 z 24. apríla 2006 sťažovateľ podal námietky, o ktorých okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 14 Er 274/2006 z 13. júla 2006 tak, že ich zamietol. Predmetné uznesenie okresného súdu bolo sťažovateľovi doručené do vlastných rúk 25. júla 2006 a týmto dňom nadobudlo aj právoplatnosť.

4. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 136/2006 na pojednávaní konanom 1. februára 2007 za osobnej účasti sťažovateľa vyhlásil rozsudok, ktorým zaviazal sťažovateľa zaplatiť navrhovateľovi Orange Slovensko, a. s., Bratislava, sumu 4 649 Sk s príslušenstvom a trovy konania. V časti o zaplatenie sumy 214,50 Sk s príslušenstvom okresný súd návrh zamietol. Sťažovateľ si písomné vyhotovenie rozsudku v odbernej lehote na pošte neprevzal, upovedomenie o doručení zásielky do vlastných rúk mu bolo oznámené 4. marca 2007. Dňa 7. marca 2007 sa sťažovateľ dostavil na okresný súd a žiadal doručiť rozsudok. Jeho prevzatie 7. marca 2007 potvrdil svojím podpisom. O podanom odvolaní sťažovateľa (doručenom okresnému súdu 20. marca 2007) rozhodol odvolací krajský súd uznesením sp. zn. 17 Co 175/2007 z 31. júla 2007 tak, ho odmietol ako oneskorene podané.

Napadnutý rozsudok okresného súdu sp. zn. 13 C 136/2006 z 1. februára 2007 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 17 Co 175/2007 z 31. júla 2007 nadobudol právoplatnosť 16. augusta 2007.

1. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 C 236/2002 zo 4. marca 2005

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody. Zmeškanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, I. ÚS 24/05).

Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03), a preto ústavný súd sťažnosti doručené po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde musí pri predbežnom prerokovaní odmietnuť z dôvodu, že boli podané oneskorene.

Sťažovateľ namietal porušenie svojich práv rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 C 236/2002 zo 4. marca 2005, ktorý podľa zistení ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 13. februára 2006.

Vzhľadom na dátum nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku okresného súdu (13. február 2006) a dátum doručenia sťažnosti (24. január 2008) ústavný súd konštatoval, že sťažnosť bola v tejto časti podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto ju po predbežnom prerokovaní v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

2. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 C 100/2002 z 12. decembra 2002

Sťažovateľ namietal porušenie svojich práv rozsudkom okresného súdu sp. zn. 5 C 100/2002 z 12. decembra 2002, ktorý podľa zistení ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 16. apríla 2004.

Vzhľadom na dátum nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozsudku okresného súdu (16. apríl 2004) a dátum doručenia sťažnosti (24. januára 2008) ústavný súd konštatoval, že sťažnosť bola aj v tejto časti podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto ju po predbežnom prerokovaní aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

3. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa uznesením okresného súdu sp. zn. 14 Er 274/06 z 13. júla 2006

Sťažovateľ namietal porušenie svojich práv uznesením okresného súdu sp. zn. 14 Er 274/2006 z 13. júla 2006 (uznesenie o zamietnutí exekučnej námietky proti exekúcii a povereniu exekútora zo 7. apríla 2006), ktoré podľa zistení ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 25. júla 2006.

Vzhľadom na dátum nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia okresného súdu (25. júl 2006) a dátum doručenia sťažnosti (24. januára 2008) ústavný súd konštatoval, že sťažnosť bola aj v tejto časti podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto ju po predbežnom prerokovaní aj v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

4. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľa postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 136/2006 a jeho rozsudkom z 1. februára 2007

Z petitu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 48 ods. 1 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 136/2006 a jeho rozsudkom z 1. februára 2007, pričom podstatou jeho námietok je tvrdenie, že *„všetky kľúčové rozhodnutia... neprevzal a všetky boli správoplatnené bez možnosti využitia opravného prostriedku“*.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu poskytnutie ochrany konkrétnemu právu alebo slobode v konaní pred ústavným súdom v zásade nie je prípustné, pokiaľ ten, kto má v úmysle sa jej dovolať, najprv nevyčerpal všetky účinné opravné prostriedky, ktoré sú mu dostupné v konaní pred všeobecným súdom (IV. ÚS 201/04). Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd, tak ako sú uvedené v druhej hlave ústavy, totiž nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich (napr. I. ÚS 42/00).

Uvedené právne názory vychádzajú z princípu subsidiarity, na ktorom je založená právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04). Ak ústavný súd zistí, že sťažovateľ mal pred podaním sťažnosti možno uchádzať sa o ochranu svojich práv na inom orgáne verejnej moci, sťažnosť odmietne pre nedostatok svojej právomoci.

V danom prípade mal sťažovateľ možnosť podať proti namietanému postupu a rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom bol oprávnený a povinný rozhodnúť miestne príslušný krajský súd. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že sťažovateľ podal proti označenému rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd ako odvolací súd uznesením sp. zn. 17 Co 175/2007 z 31. júla 2007 tak, že ho odmietol ako oneskorene podané.

Skutočnosť, že sťažovateľ namietal porušenie svojich práv postupom a rozsudkom okresného súdu, proti ktorému mal k dispozícii opravný prostriedok (odvolanie), bola dôvodom na odmietnutie sťažnosti aj v tejto časti pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného ústavný súd konštatoval, že napriek tomu, že sťažovateľ v zmysle petitu namietal postup a rozhodnutie okresného súdu, jeho námietky vo svojej podstate smerovali proti uzneseniu krajského súdu sp. zn. 17 Co 175/2007 z 31. júla 2007, ktorým bolo jeho odvolanie odmietnuté ako oneskorene podané. Sťažovateľ v tejto súvislosti v sťažnosti uvádza, že „*Sudkyňa KS JUDr. P. vierohodne vie, že v piatok 20. 4. 2007 bola do schránky vhozená Výzva na doručenie a v pondelok 23. 4. 2007 bolo do schránky vhozené Oznámenie o uložení zásielky. Sudkyňa asi stála pri tej schránke pri vhadzovaní...*“. Z okolností prípadu vyplýva, že sťažovateľ v podstate tvrdí, že označeným uznesením krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu nesprávneho posúdenia ním podaného odvolania ako oneskorene podaného.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje, že v danom prípade mal sťažovateľ možnosť namietat nesprávny postup krajského súdu pri posúdení jeho odvolania ako oneskorene podaného, t. j. odňatie možnosti konať pred súdom, podaním mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré by inak mohol účastník pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený, je vadou konania podľa § 237 písm. f) OSP, ktorá zakladá prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu, pričom dovolací súd musí na takúto vadu vždy prihliadnuť.

Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade, ak by sťažovateľ namietal svojou sťažnosťou porušenie svojich práv označeným rozhodnutím krajského súdu (a nie postupom a rozsudkom okresného súdu), bolo by potrebné jeho sťažnosť tiež odmietnuť pre

nedostatok právomoci ústavného súdu z dôvodu existencie mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania), ktorý sťažovateľ v namietanom konaní neuplatnil.

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa aj ďalšími návrhmi sťažovateľa (napr. ustanovením advokáta na konanie pred ústavným súdom, zrušením označených rozhodnutí alebo priznaním majetkovej a nemajetkovej ujmy).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2008